
Повна назва вищого навчального закладу

Повна назва кафедри

ЗВІТ

з _____ практики (стажування)

база практики (стажування) _____

Назва підприємства (установи)

Шифр Галузь знань _____

Шифр, назва Спеціальність _____

Шифр, назва Спеціалізація _____

Студента(ки) _____ курсу, група _____

Шифр Підпис Ініціали, прізвище

Керівник від кафедри _____

Прізвище, ініціали, посада, науковий ступінь

підпис

Керівник від бази практики _____

Прізвище, ініціали, посада, науковий ступінь

підпис МП

Кількість балів _____

Оцінка за шкалою:

національною _____/ЄКТС _____

Члени комісії: _____

Підпис, дата

Ініціали, прізвище

Підпис, дата

Ініціали, прізвище

Підпис, дата

Ініціали, прізвище

ЗМІСТ

Мета та зміст практики	2
1. Складові діяльності адвокатського об'єднання та адвоката	5
1.1. Підстави діяльності адвокатського об'єднання та адвоката	5
1.2. Організаційні аспекти роботи адвокатського об'єднання	8
1.3. Завдання, права та обов'язки в діяльності адвокатського об'єднання та адвоката	10
2. Організаційно-правові документи підприємства	13
3. Діяльність адвоката та адвокатського об'єднання	17
3.1. Законодавство України – основа для діяльності адвоката	17
3.2. Претензійно-позовна робота адвоката	19
3.3. Юридичні консультації та представництво в суді	29
Висновки.....	35
Список використаних джерел	37

Мета та зміст практики

В ст. 53 Конституції України вказано, що кожен має право на освіту, в тому рахунку і на вищу. Студент будь-якого навчального закладу отримує знання за обраною ним спеціальністю. При цьому навчальний процес орієнтується на формування освіченої, гармонійно розвиненої особистості, здатної до постійного оновлення знань, професійної мобільності та швидкої адаптації до змін і розвитку в різних сферах та галузях, та базується на принципах науковості, наступності та безперервності. Отже, навчальний процес у вищих навчальних закладах є системою організаційних і дидактичних заходів, спрямованих на реалізацію змісту освіти на певному освітньому або кваліфікаційному рівні відповідно до державних стандартів освіти.

Фахівець повинен не тільки мати знання, але й вміти їх застосовувати на практиці. Такому застосуванню знань на практиці сприяє практична підготовка, яка є обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми для здобуття кваліфікаційного рівня і має на меті набуття студентом професійних навичок та вмінь. Заключною ланкою практичної підготовки є навчальна практика студентів, яка проводиться перед виконанням кваліфікаційної роботи або дипломного проекту. Під час цієї практики поглиблюються та закріплюються теоретичні знання з усіх дисциплін навчального плану, добирається фактичний матеріал для виконання кваліфікаційної роботи, дипломного проекту або складання державних екзаменів.

Метою навчальної практики є декілька обов'язкових факторів. По-перше, формування практичних навичок у застосуванні юридичних знань в галузі професії юриста. По-друге, систематизація знань, одержаних в навчальному закладі, їх закріплення та поглиблення. По-третє, це навчитися знаходити й опановувати правові норми, що стосуються конкретних обставин справи, навчитися аналізувати як обставини справи, так і норми права, для знаходження оптимального варіанту в вирішенні юридичної проблеми. По-четверте, навчитися розглядати кожну юридичну проблему об'єктивно. По-п'яте, навчитися приймати рішення самостійно, при цьому зважати на різні точки зору, розглядати їх та аналізувати.

Зміст переддипломної практики включає вивчення всіх аспектів правової діяльності, яка проводиться юридичною фірмою, а саме адвокатською конторою. Відповідно до цього, завданням цієї практики є:

- ознайомлення з правовстановлюючими документами адвокатської контори, а також з законодавчими нормами, відповідно до яких здійснюється діяльність цієї юридичної особи, визначити її завдання та функції, напрями та особливості його діяльності, професійні права та обов'язки адвокатів, гарантії їх діяльності, вимоги щодо адвокатської діяльності, правила адвокатської етики, а також відповідальність адвоката за порушення при виконанні цього виду діяльності та підстави припинення адвокатської діяльності;

- ознайомлення з питаннями організації роботи адвокатів та їх помічників, умовами прийняття на роботу та стажування, умовами оплати праці та їхніми соціальними правами, забезпеченням сучасними засобами оргтехніки та законодавчими актами і правовою літературою;

- участь у підготовці проектів організаційно-правових документів підприємства, ознайомлення з документуванням господарської діяльності та

договірною роботою адвокатської контори, участь у підготовці колективного та трудових договорів, господарських договорів;

- робота з правовими актами, навчитися орієнтуватися у системі законодавства та знаходити необхідні правові норми, аналізувати зміст правових норм;

- ознайомлення з практичною діяльністю адвокатської контори, зі справами адвоката, які він веде;

- ознайомлення з організацією претензійно-позовної роботи, з практикою застосування норм законодавства, підготовкою матеріалів для передачі в судові органи;

- участь в роботі адвоката з надання юридичних консультацій, бути присутнім при ознайомленні адвоката з необхідними для виконання доручення документами і матеріалами справи та при здійсненні адвокатом представництва інтересів клієнта в суді та інших органах;

- участь у засіданнях адвокатської контори при розгляді питань щодо практики застосування законодавства.

Відповідно до мети та змісту практики викладені розділи роботи. Спочатку розглядаються складові діяльності адвокатського об'єднання та адвоката: підстави такої діяльності, організаційні аспекти роботи, завдання, права та обов'язки адвокатської діяльності. В другому розділі розглянуто документування господарської діяльності адвокатською конторою та його значення, а також відповідність законодавству України. А в третьому розділі подається матеріал з практичної діяльності: претензійно-позовна робота, надання юридичних консультацій та представництво в суді.

Джерелами для цієї роботи стали законодавчі акти нашої держави з господарського, цивільного, трудового та інших видів права, включаючи Конституцію України як основний закон держави, відповідно до якого приймаються всі інші нормативно-правові акти держави.

1. Складові діяльності адвокатського об'єднання та адвоката

1.1. Підстави діяльності адвокатського об'єднання та адвоката

В Конституції України зазначається, що для забезпечення права на захист та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура. Згідно до ст. 1 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» адвокатура є добровільним професійним громадським об'єднанням, а завданнями адвокатури є сприяння захисту прав, свобод та представлення законних інтересів громадян України, іноземних громадян, осіб без громадянства, юридичних осіб, надання їм іншої юридичної допомоги, що узгоджується з відповідною нормою в Конституції.

Адвокат має право займатись адвокатською діяльністю індивідуально, відкрити своє адвокатське бюро, об'єднуватися з іншими адвокатами в колегії, адвокатські фірми, контори та інші адвокатські об'єднання, які діють відповідно до положень Конституції України, Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», інших законодавчих актів України та статутів адвокатських об'єднань. Адвокатські об'єднання діють на засадах добровільності, самоврядування, колегіальності та гласності.

Порядок утворення, діяльності, реорганізації та ліквідації адвокатських об'єднань, структура, штати, функції, порядок витрачання коштів, права та обов'язки керівних органів, порядок їх обрання та інші питання, що належать до їх діяльності, регулюються статутом відповідного об'єднання. Реєстрація адвокатських об'єднань провадиться шляхом здійснення правової експертизи статутних документів на їх відповідність Конституції та іншим актам законодавства України та прийняття рішення про реєстрацію адвокатського об'єднання, присвоєння йому реєстраційного номера, видачі свідоцтва та занесення відомостей до Реєстру адвокатських об'єднань. Реєстрація провадиться у Міністерстві юстиції України відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 5 грудня 2012 р. № 1144 «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету Міністрів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». Адвокатські об'єднання письмово повідомляють місцеві органи влади про свою реєстрацію, а адвокати – про одержання свідоцтва про право займатися адвокатською діяльністю.

Відповідно до статуту даного адвокатського об'єднання воно є товариством з обмеженою відповідальністю, яке учасники підприємства, керуючись Законом України «Про господарські товариства» та Цивільним кодексом України, створили шляхом об'єднання грошових коштів, майна та своєї підприємницької діяльності. Це Товариство є юридичною особою з моменту його державної реєстрації, має самостійний баланс, розрахунковий рахунок в банківській установі, печатку.

Юридична особа здійснює свої права та обов'язки через свої органи, які діють відповідно до установчих документів та чинного законодавства. Вищим органом управління Товариства є збори учасників, а виконавчим органом Товариства є директор, який здійснює поточне керівництво його діяльністю і є підзвітним загальним зборам його учасників. Компетенція цих органів визначається статутом Товариства.

Товариство є власником майна, переданого йому учасниками Товариства у власність як вклад до статутного капіталу, одержаних доходів від підприємницької діяльності, а також іншого майна, набутого на підставах, що не заборонені законом.

Учасники Товариства несуть відповідальність у межах своїх вкладів. Товариство відповідає за своїми зобов'язаннями усім своїм майном, але не відповідає за зобов'язаннями учасників. Також Товариство не відповідає за зобов'язаннями держави, а держава не відповідає за зобов'язаннями Товариства.

Товариство у своїй діяльності керується чинним законодавством, статутом підприємства, внутрішніми локальними нормативними актами.

Товариство з обмеженою відповідальністю може бути реорганізоване чи ліквідоване за рішенням загальних зборів його учасників. Підстави і порядок припинення діяльності Товариства визначаються його статутом, а також законодавством України.

Адвокатом може бути особа, яка має вищу юридичну освіту, підтвержену дипломом України або відповідно до міжнародних договорів України дипломом іншої країни, стаж роботи у галузі права не менше двох років, володіє державною мовою, склала кваліфікаційні іспити, одержала в Україні свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю та прийняла Присягу адвоката України. Відповідно до ст. 2 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» адвокат не може працювати в суді, прокуратурі, державному нотаріаті, органах внутрішніх справ, служби безпеки, державного управління. Адвокатом не може бути особа, яка має судимість.

Адвокат може мати помічників із числа осіб, які мають вищу юридичну освіту. Не можуть бути помічниками адвоката особи, які відповідно до ст. 2 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» не можуть бути адвокатами.

За порушення вимог законодавства України, що регулюють діяльність адвокатури, Присяги адвоката України рішенням дисциплінарної палати кваліфікаційно-дисциплінарної комісії до адвоката можуть бути застосовані дисциплінарні стягнення, викладені у ст. 16 Закону України «Про адвокатуру». Питання про дисциплінарну відповідальність адвоката – члена адвокатського об'єднання регулюється також статутом відповідного об'єднання.

Адвокатська діяльність може бути припинена рішенням кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, а видане свідоцтво анульоване у випадках засудження адвоката за вчинення злочину після набрання вироком законної сили, обмеження судом дієздатності або визнання адвоката недієздатним, грубого порушення вимог законодавства України, яке регулює діяльність адвокатури, Присяги адвоката України.

1.2. Організаційні аспекти роботи адвокатського об'єднання

Як правило, підприємства створюються задля здійснення господарської діяльності. Адвокатські об'єднання не є винятком з цього правила, хоча й мають деякі особливості при здійсненні своєї діяльності. Відповідно, при здійсненні своєї діяльності підприємства мають право самостійно визначати

напрями своєї діяльності, на свій розсуд укладати будь-які договори для здійснення своєї діяльності, а також вільного найму працівників. Але будь-яке підприємство повинно діяти в межах законодавства з господарської діяльності та податкового законодавства.

Отже, адвокатське підприємство має право для здійснення своєї діяльності укладати будь-які договори. При цьому, потрібно зазначити, місцеві органи державного управління у межах своєї компетенції сприяють адвокатам та адвокатським об'єднанням у вирішенні соціальних питань, надають їм в оренду придатні для роботи приміщення, встановлюють пільги щодо орендної плати за використання приміщень тощо (ст. 18 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»).

В ст. 178 Господарського кодексу України зазначається, що суб'єкт господарювання, який відповідно до закону та своїх установчих документів зобов'язаний здійснювати виконання робіт, надання послуг кожному, хто до нього звертається на законних підставах, не має права відмовити у виконанні робіт, наданні послуг за наявності у нього такої можливості або надавати перевагу одному споживачеві перед іншими, крім випадків, передбачених законодавством. Ця норма стосується і адвокатів та адвокатських об'єднань.

Що ж стосується вільного найму працівників, то перш за все адвокатському об'єднанню потрібно наймати адвокатів та їх помічників.

На роботу адвокати та помічники адвокатів приймаються відповідно до законодавства про працю в Україні.

Оплата праці адвоката здійснюється на підставі угоди між громадянином чи юридичною особою і адвокатським об'єднанням чи адвокатом. Якщо договір розривається достроково, оплата праці адвоката провадиться за фактично виконану роботу. У разі неналежного виконання доручення на вимогу громадянина або юридичної особи, які уклали договір з адвокатом чи з адвокатським об'єднанням, внесена плата повертається їм повністю або частково, а при виникненні спору – за рішенням суду.

У разі участі адвоката у кримінальній справі за призначенням та при звільненні громадянина від оплати юридичної допомоги через його малозабезпеченість оплата праці адвоката здійснюється за рахунок держави в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Умови роботи помічника адвоката, в тому рахунку і порядок оплати його праці, визначаються контрактом між адвокатом чи адвокатським об'єднанням і помічником адвоката з додержанням вимог законодавства про працю. При цьому заробітна плата помічника адвоката не може бути нижчою від встановленого державою мінімального розміру заробітної плати.

Адвокат та його помічник користуються всіма правами, що надаються відповідно до законодавства про працю та соціальне забезпечення, а саме: правом на відпустку, на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Всі інші працівники адвокатським об'єднанням наймаються у відповідності до законодавства про працю.

Також потрібно зазначити ще про один аспект у здійсненні діяльності адвоката чи адвокатського об'єднання. На цей час виконувати роботу адвоката без сучасної техніки – комп'ютера та інших засобів оргтехніки стало неможливим. Крім самої техніки, потрібно ще мати сучасні комп'ютерні

юридичні програми, доступ до Інтернету, юридичну літературу. Але, на жаль, не всі адвокати та адвокатські об'єднання мають таку техніку та відповідні для своєї роботи комп'ютерні програми, а деякі не мають й оновлюваної юридичної літератури. Це впливає і на час виконання роботи, і на її якість. Отже, оргтехніка, відповідні комп'ютерні програми, доступ до Інтернету сприяють швидкій та ефективній праці адвоката, своєчасному ознайомленню з прийнятими та зміненими правовими актами.

1.3. Завдання, права та обов'язки в діяльності адвокатського об'єднання та адвоката

Товариство з обмеженою відповідальністю створено з метою задоволення суспільних потреб фізичних та юридичних осіб в його послугах та реалізації на основі отриманого прибутку інтересів учасників Товариства, а також економічних і соціальних інтересів трудового колективу.

Також потрібно зазначити, що ця юридична фірма, як і всі інші юридичні фірми, керуючись Основним законом України – Конституцією, іншими законами та нормативними актами, бере участь у реалізації державної правової політики, організовує правову роботу, спрямовану на правильне застосування, неухильне додержання вимог законодавчих актів і запобігання його порушенням учасниками правовідносин та найманими працівниками при виконанні ними функціональних обов'язків, а також розв'язанні завдань.

Адвокатура України здійснює свою діяльність на принципах верховенства закону, незалежності, демократизму, гуманізму і конфіденційності. Адвокатура покликана сприяти захисту прав, свобод та представляти законні інтереси фізичних і юридичних осіб, надавати їм різноманітну юридичну допомогу. Тобто, основним предметом діяльності адвоката чи адвокатського об'єднання є надання юридичної допомоги тим, хто її потребує.

Діяльність адвоката при виконанні своїх завдань та основних функцій складається з таких основних пунктів:

- надання консультацій та роз'яснень з юридичних питань, усних і письмових довідок щодо законодавства;
- складання претензій, заяв, скарг та інших документів правового характеру;
- посвідчення копій документів у справах, які вони ведуть;
- здійснення представництва в суді, інших державних органах, перед громадянами та юридичними особами, а також виконання своїх обов'язків відповідно до кримінально-процесуального законодавства у процесі дізнання та попереднього слідства;
- надання юридичної допомоги підприємствам, установам, організаціям;
- здійснення правового забезпечення підприємницької та зовнішньо-економічної діяльності громадян і юридичних осіб;
- здійснення інших видів юридичної допомоги, що передбачена законодавством.

При здійсненні професійної діяльності адвокат має право:

- представляти і захищати права та інтереси громадян і юридичних осіб за їх дорученням у всіх органах, підприємствах, установах і організаціях, до компетенції яких входить вирішення відповідних питань;

- збирати відомості про факти, які можуть бути використані як докази в цивільних, господарських, кримінальних справах і справах про адміністративні правопорушення;

- доповідати клопотання і скарги на прийомі у посадових осіб та відповідно до закону одержувати від них письмові мотивовані відповіді на ці клопотання і скарги; бути присутнім при розгляді своїх клопотань і скарг на засіданнях колегіальних органів і давати пояснення щодо суті клопотань і скарг;

- виконувати інші дії, передбачені законодавством.

При здійсненні своїх професійних обов'язків адвокат зобов'язаний неухильно додержувати вимог чинного законодавства, використовувати всі передбачені законом засоби захисту прав і законних інтересів громадян та юридичних осіб, і не має права використовувати свої повноваження на шкоду особі, в інтересах якої прийняв доручення.

Також адвокат зобов'язаний зберігати адвокатську таємницю. Предметом адвокатської таємниці є питання, з яких громадянин або юридична особа зверталися до адвоката, суть консультацій, порад, роз'яснень та інших відомостей, одержаних адвокатом при здійсненні своїх професійних обов'язків. Дані попереднього слідства, які стали відомі адвокату у зв'язку з виконанням ним своїх професійних обов'язків, можуть бути розголошені тільки з дозволу слідчого або прокурора.

Професійні права, честь і гідність адвоката охороняються законом. Забороняється будь-яке втручання в адвокатську діяльність, вимагання від адвоката, його помічника, посадових осіб і технічних працівників адвокатських об'єднань відомостей, що становлять адвокатську таємницю; з цих питань вони не можуть бути допитані як свідки. Документи, пов'язані з виконанням адвокатом доручення, не підлягають оглядові, розголошенню чи вилученню без його згоди. Також забороняється прослуховування телефонних розмов адвокатів у зв'язку з оперативно-розшуковою діяльністю без відповідної на це санкції. Адвоката не можна притягнути до кримінальної, матеріальної та іншої відповідальності або погрожувати їй застосуванням у зв'язку з поданням юридичної допомоги громадянам та організаціям згідно з законом.

Отже, відповідно до викладеного вище потрібно перелічити основні принципи адвокатської діяльності: незалежність, дотримання законності, домінантність інтересів клієнтів, неприпустимість представництва клієнтів з суперечними інтересами, конфіденційність, компетентність та добросовістність, чесність і порядність, повага до адвокатської професії, культура поведінки, обмежене рекламування адвокатської діяльності.

2. Організаційно-правові документи підприємства

При ознайомленні в адвокатській конторі з законодавством України, що стосується діяльності адвокатури в Україні, законодавством, що стосується господарської діяльності юридичної особи, а також його оподаткування, я також була ознайомлена з локальними правовими документами, які безпосередньо забезпечують діяльність цього суб'єкта та були прийняті ним самостійно у відповідності до вимог чинного законодавства. Це такі документи, як статут, на підставі якого здійснюється управління юридичною особою його організаційна та господарська діяльність; це документи, які приймаються та затверджуються учасниками зборів, – протоколи; це документи, які складаються безпосередньо керівником адвокатської контори, – накази; це документи, якими оформлюються різноманітні господарські операції, – договори, первинні документи, похідні документи; це основні внутрішні документи суб'єкта, які регламентують загальний порядок роботи та організацію взаємовідносин з персоналом, – колективний договір, трудові договори та контракти, накази, правила внутрішнього трудового розпорядку, штатний розклад, посадові інструкції працівників.

Законодавством відповідальність за відсутність в юридичної особи колективного договору не передбачена, але метою цього договору є узгодження інтересів власника та трудового колективу, що являє собою важність даного документу для забезпечення стабільної роботи суб'єкта. В ньому встановлюються всі обов'язкові умови з праці та її оплати, відпочинку, соціальних гарантій, правила внутрішнього розпорядку, умови охорони праці та здоров'я працівників, найм та звільнення, порядок контролю за виконанням договору, ін.

Правила внутрішнього трудового розпорядку є основним документом адвокатської контори, в якому встановлено трудовий розпорядок, режим використання робочого часу, обов'язки робітників та адміністрації. На його підставі здійснюється контроль за додержанням трудової дисципліни на підприємстві та ведеться облік робочого часу.

Штатний розклад відображує організаційну структуру юридичної особи та посад, кількісний склад, посадові оклади та загальний фонд заробітної плати. Складається він кожного року. Зміни в штатний розклад вносяться за наказом директора з вказівкою причин таких змін.

Професійний підхід до управління персоналом адвокатської контори передбачає в першу чергу введення чітких вимог до персоналу через визначення його функцій, обов'язків, відповідальності, а також необхідного рівня знань і кваліфікації. Ця задача в значній мірі вирішується чітким визначенням посадових інструкцій працівників, які розробляються відповідно до штатного розкладу юридичної контори і повинні задовольняти вимогам трудового законодавства України.

Дуже важливим в діяльності адвокатської контори документом є трудовий договір. В трудовому договорі перелічуються всі істотні умови праці робітника. Важливою відмінністю трудового договору від цивільно-правового є підпорядкованість робітника внутрішньому трудовому розпорядку, його

незалежність від результату праці. Укладання трудового договору не потребує обов'язкового письмової угоди, крім випадків, передбачених законодавством та перелічених в ст. 24 КЗпП України.

На підставі наказів директора адвокатської контори проводиться робота з кадрового діловодства та діяльності господарюючого суб'єкта. Накази повинні відповідати нормам законодавства України та правостановлюючим документам суюєкта. З наказами обов'язково ознайомлюють тих, кого він стосується, під особистий підпис. Кожен наказ повинен бути зареєстрований. Зберігаються накази відповідно до строків їх зберігання.

Деякі питання виконавчий орган самостійно не має права вирішувати відповідно до своєї компетенції. З таких питань виносяться рішення зборами учасників товариства. Ці рішення оформлюються у відповідних документах – протоколах.

Організація господарської діяльності в адвокатській конторі здійснюється на підставі всіх вище перелічених документів. Але господарська діяльність не існує без наявності великої кількості та різноманітності первинних документів. Для впорядкування та зберігання первинної документації використовують облікові книги, списки, картотеки. Всі облікові книги прошиваються та скріплюються підписом директора і печаткою.

Договірні відносини адвокатської контори формуються з декількох видів договорів. Деякі з видів використовуються майже всіма юридичними особами, деякі види адвокатська контора може не використовувати в своїй діяльності взагалі.

Перший з договорів, який потрібно розглянути – це цивільно-правовий договір, близький до трудового договору. Відповідно до цього договору оформлюються відносини між суб'єктом-замовником та фізичною особою-виконавцем. Відповідно до таких договорів сторони не несуть ніяких обов'язків один перед одним, крім тих, що передбачені договором та договірним правом. Основними умовами таких договорів є предмет договору, строки його виконання, розмір та умови оплати. Виконавець несе всі ризики з виконання договору та отримує винагороду після завершення своєї роботи.

Другий вид договорів, який потрібно розглянути, також має свої особливості. Відповідно до цього договору оформлюються відносини між суб'єктом-замовником та приватним підприємцем – виконавцем. Умови договору визначаються так, як і в попередньому розглянутому, але сплата податків за цим договором здійснюється відповідно до законодавства з обкладення податків приватних підприємців, а не з фізичних осіб.

Кожний суб'єкт, щоб мати можливість здійснювати господарську діяльність, повинне відкрити поточний рахунок. Для цього з будь-яким банком потрібно укласти договір банківського рахунку. Крім цього, з банками в процесі діяльності адвокатської контори також можуть укладатися договори з надання кредитів або договори банківського вкладу.

В залежності від виду діяльності юридичної особи укладаються договори купівлі-продажу, підряду, виконання науково-дослідних або дослідно-конструкторських та технологічних робіт, послуг, перевезень, транспортного експедирування, зберігання, та інші. Крім того, часто та чи інша діяльність

адвокатської контори вимагає звернутися до договорів оренди, лізингу, страхування.

Оскільки основним видом будь-якої адвокатської контори є саме надання юридичних послуг, тому договір з надання таких послуг укладається в цих юридичних особах найчастіше, при цьому основні умови такого договору залишаються майже незмінними, а інші умови кожного разу коригуються в залежності від конкретного клієнта та конкретних обставин справи.

Для довготермінового зберігання документів юридичними особами створюється архів. Визначення строків зберігання конкретних документів здійснюється відповідно до «Переліку типових документів, що утворюються в діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, інших підприємств, установ та організацій, із зазначенням строків зберігання документів», затверджених Наказом Міністерства юстиції України від 12.04.2012 р. № 578/5. При ліквідації юридичної особи документи постійного і тривалого зберігання передаються в архів.

Після ознайомлення з вище викладеними документами мені було запропоновано підготувати проекти організаційно-правових документів та проекти необхідних договорів для новоствореної юридичної особи, яке звернулося за допомогою до адвокатського об'єднання, в тому рахунку договір на надання юридичних послуг та довіреності на здійснення представництва інтересів суб'єкта. Ці проекти документів додаються до звіту.

3. Діяльність адвоката та адвокатського об'єднання

3.1. Законодавство України – основа для діяльності адвоката

Щоб орієнтуватися у системі законодавства, потрібно визначити, що правові акти відносяться до різних видів права. Деякі види права мають свої кодифіковані закони. Відповідно з питань таких видів права легше знайти потрібну інформацію. Деякі з видів права не мають кодифікованих законів, і тому потрібно добре орієнтуватися в системі законодавства та вміти визначити першоджерела та підпорядкованість нормативних актів один одному.

Зрозуміло, що найголовнішим законом в Україні є Конституція. В ній закладені всі пріоритетні питання з прав та обов'язків людини, держави, органів влади. Більш детально розглянуті права, обов'язки, гарантії та відповідальність в законах, які приймаються Верховною Радою України. Закони розробляються згідно до Конституції України і мають пріоритет перед іншими правовими актами.

Потрібно також зазначити, що Україною було ратифіковано велику кількість міжнародних правових актів, тому такі правові акти мають перевагу перед національним законодавством в тій частині, де національні та міжнародні правові норми суперечать один одному.

Крім того існує досить велике коло підзаконних нормативно-правових актів, які ухвалюються компетентними органами на підставі закону та спрямовані на його виконання.

Для діяльності адвокатів мають велику роль рекомендації, роз'яснення, узагальнення практики, постанови та інші документи, прийняті судами. Завдяки таким актам можна вірно трактувати ту чи іншу норму закону, іншого нормативно-правового акту, та вірно використовувати норми права на користь своїх клієнтів. Невірно проаналізований зміст правової норми може зашкодити клієнту: клієнт може не використати свого права своєчасно чи може не виконати належним чином свій обов'язок, що може призвести до небажаних для нього наслідків; суд може повернути заяву чи позов, якщо вимоги в них не відповідають застосованим правовим нормам; можна взагалі програти, на перший погляд, виграшну справу, оскільки суд розглядає справи тільки в тих межах, в яких вони заявлені. Отже, вірний аналіз правової норми – це великий відсоток для перемоги у справі й бажаного результату для клієнта.

При ознайомленні з практичною діяльністю адвокатського об'єднання та зі справами адвоката, які він веде, мною було визначено, що основними напрямками в діяльності адвокатського об'єднання є такі види права: цивільне, сімейне, житлове, господарське, трудове, соціального забезпечення, страхове, банківське, адміністративне та кримінальне.

Крім того, всі справи адвоката поділені ще й за принципом, в якій стадії та чи інша справа знаходиться:

- стадія збирання доказів по справі;
- стадія підготовки справи до подання в суд;
- стадія провадження справи в суді;
- по справі винесено рішення суду, яким задоволені вимоги клієнта, але не закінчилися строки на апеляційне чи касаційне оскарження;

- по справі винесено рішення суду, яким відмовлено в задоволенні вимог клієнта, та по якій готується оскарження в апеляційну чи касаційну інстанцію;
- стадія з реалізації рішення суду;
- стадія підготовки справи до передачі в архів.

3.2. Претензійно-позовна робота адвоката

Наступним етапом мого ознайомлення з діяльністю адвокатського об'єднання та адвоката, став етап вивчення претензійно-позовної роботи підприємства, підготовки матеріалів по справі для передачі в судові органи, а також самостійне ознайомлення та застосування норм законодавства в конкретних справах.

1) Адвокатська контора звернулася з питання визнання виконавчого напису нотаріуса таким, що не підлягає виконанню, та стягнення грошових коштів.

26 квітня 2018 року між ЗАТ «Приватбанк» та приватним підприємством «Оріон» був укладений кредитний договір. Згідно до умов вказаного договору Банк надав конторі кредит. У відповідності з кредитним договором строком повернення кредиту є 23 квітня 2019 року. Для забезпечення зобов'язань був укладений іпотечний договір, предметом якого є нежитлова будівля. Дія цього договору закінчується одночасно з договором кредиту.

Спочатку Приватне підприємствосвоєчасно й у повному обсязі виконувало зобов'язання за договором, але в зв'язку з тимчасовими труднощами стало виконувати свої зобов'язання за договором несвоєчасно та не в повному обсязі.

В іпотечному договорі наведено, що у разі невиконання або неналежного виконання основного зобов'язання іпотекодержатель вправі задовольнити свої вимоги за основним зобов'язанням шляхом звернення стягнення на предмет іпотеки, в тому рахунку звернення стягнення на предмет іпотеки може бути здійснене на підставі виконавчого напису нотаріуса. 20 серпня 2019 року Приватним нотаріусом було вчинено виконавчий напис, яким запропоновано звернути стягнення на предмет іпотеки. В виконавчому написі зазначено, що строк платежу настав 05 січня 2020 року.

Але у відповідності з останнім абзацом п. 283 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженої Наказом Міністерства юстиції від 22.02.2012 р. №296/5: «Виконавчий напис на іпотечному договорі вчиняється у зв'язку з простроченням виплат обов'язкових платежів у разі закінчення строку основного зобов'язання та іпотечного договору». Оскільки строк повернення кредиту, тобто строк основного зобов'язання та іпотечного договору настав тільки 23 квітня 2020 року, нотаріус не повинен був вчиняти вказаний вище виконавчий напис. Крім того, існує спір зі сплачених сум між сторонами. Таким чином, виконавчий напис був вчинений з порушенням норм чинного законодавства та є таким, що не підлягає виконанню.

Згідно з викладеним мною були підготовлені позов та заява про забезпечення позову.

2) Учасники адвокатської контори звернулися з питання визнання недійсними протоколу загальних зборів, статуту, свідоцтва про державну реєстрацію, визнання недійсними змін до установчих документів юридичної особи та скасування державної реєстрації змін до установчих документів.

Справа вже була подана до суду, але судом було винесено ухвалу про усунення недоліків.

Згідно з викладеним мною були підготовлені лист, заява про усунення недоліків, позовна заява уточнена та доповнена, заява про забезпечення доказів, заява про виклик свідків.

3) Співзасновник юридичної особи, на якому проводився обшук, та який на праві приватної власності володіє автомобілем, що не належить підприємству, звернувся з питання визнання дій інспекторів ГУ поліції м. Хмельницького незаконними та зобов'язання вчинити певні дії.

29 жовтня 2019 року відносно працівника юридичної особи були складені протокол про адміністративне правопорушення та протокол огляду та затримки транспорту, а також винесено постанову. Відповідно до протоколу працівник підприємства начебто керував автомобілем без відповідних для того документів та цим порушив вимоги Закону України «Про дорожній рух», за що передбачена відповідальність ч. 1 ст. 126 КпАП України. Відповідно до протоколу огляду та затримки транспорту автомобіль був затриманий в зв'язку з вище наведеним.

Але зазначене не відповідає дійсності, оскільки працівник не керував автомобілем, відповідно правопорушення ним не було скоєно. І тому протоколи та постанова були складені з порушеннями норм матеріального та процесуального права, не відповідають вимогам закону, є протиправними та підлягають скасуванню.

Ознайомившись з наданими документами, мною був підготовлений до суду адміністративний позов.

4) Адвокатська контора звернулася з питання відшкодування матеріальної шкоди.

11 серпня 2017 року між двома юридичними суб'єктами був укладений договір, згідно до якого контрагент зобов'язався передати у власність клієнту, а клієнт зобов'язався прийняти та оплатити товар, зазначений в договорі. У відповідність з умовами договору про попередню оплату за товар клієнт перерахував грошові кошти, але відвантаження товару не відбулося.

Відповідно до наведеного клієнт звернувся до Господарського суду з позовною заявою до контрагента про стягнення основного боргу та пені. На його користь Господарським судом було винесено рішення про стягнення з контрагента основного боргу, пені, держмита, витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу, але вказане рішення не було виконане. Таким чином, клієнту була завдана матеріальна шкода внаслідок умисного невиконання рішення суду директором контрагента.

У відношенні директора контрагента було порушено з цього приводу кримінальну справу. Відповідно до статей 28 та 50 КПК України цивільним позивачем визнається підприємство, яке зазнало матеріальної шкоди від злочину і пред'явило вимогу про відшкодування збитків.

Згідно з викладеним мною був підготовлена позовна заява.

5) Фізична особа-підприємець звернулася з питання стягнення боргу по грошовому зобов'язанню.

19 листопада 2019 року між фізичною особою-підприємцем та її клієнтами було укладено договір про надання оплатних послуг, які пов'язані з питанням пошуку потенційного покупця на об'єкт нерухомого майна.

Відповідно до умов договору клієнти доручили, а ФОП зобов'язалася надати на оплатній основі послуги із пошуку потенційного покупця на нерухомість, яка їм належить. ФОП виконало всі зобов'язання за договором – покупець був знайдений та квартира була йому продана клієнтами. А клієнти не розраховалися в повному обсязі за зазначені послуги.

У відповідності з ст. 526 ЦК України: «Зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог – відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться». Відповідно до ст. 610 ЦК України порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

У відповідності до викладеного мною були підготовлені лист, позов до суду та заяву про виклик свідків (додатки 32 – 34).

б) Працівник підприємства звернувся з питанням примусового виконання обов'язку в натурі.

Справа вже була подана до суду, але потрібно було уточнити та доповнити позовну заяву.

У відповідності до викладеного мною була підготовлена позовна заява уточнена та доповнена, а також заява про забезпечення доказів (додатки 35 – 37).

7) Фізична особа звернувся з питанням про виключення житлового приміщення з числа службового.

Людина була прийнята на роботу до комунального житлового підприємства № 13 водієм заради житла, та йому було надано службове жите приміщення. Чоловік пропрацював на підприємстві понад десять років. Після цього його попросили звільнитися з підприємства за власним бажанням. В Постанові Кабінету Міністрів України від 12 липня 2017 р. № 516 «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету Міністрів України» вказано, що особи, які пропрацювали в установі 10 років, не можуть бути виселені без надання іншого житлового приміщення.

Відповідно до цієї правової норми людину разом з його сім'єю не можна виселити з службового приміщення без надання іншого. При цьому він вже є звільненим і не зможе отримати інше житло.

Відповідно до викладеного мною були підготовлені звернення, позовна заява та заява про забезпечення доказів.

8) Фізична особа звернувся з запереченням проти звільнення з житлового приміщення.

До Хмельницького місцевого суду звернувся прокурор в інтересах держави в особі Хмельницької міської ради в особі Управління житлово-комунального господарства з позовом до клієнта про звільнення житлової квартири.

Мною було підготовлено заперечення проти цього позову, оскільки позовну заяву було подано з порушенням вимог ст.ст. 119, 120 ЦПК України, а саме:

- не надані документи на спірну квартиру, які б підтверджували, належність спірної квартири будь-кому; відповідно, не вбачається з матеріалів справи, хто повинен в даному випадку бути позивачем по справі;

- в позові стверджується, що клієнт самовільно зайняв житлову квартиру, яке перебуває у державній власності, чим порушив право власності. Але єдиним доказом цього став акт ЖЕО № 8, складений лише в 2016 році, при цьому ЖЕО № 8 та УЖКГ Хмельницької міської ради не були залучені до справи як треті особи. Також не було викладено в позові обставин, що спірна квартира не надавалася, та не додано до позовної заяви жодних доказів, які б підтверджували ці обставини.

Викладені обставини в позові про самовільно зайняте жиле приміщення не відповідають дійсності, оскільки:

- клієнт не мав житла та найнявся в КЖП заради квартири;
- в спірній квартирі клієнт мешкає з 1995 року й по теперішній час, і весь цей час КЖП знало про його проживання в квартирі;
- крім того, клієнт на підприємстві пропрацював майже 14 років, а особи, які пропрацювали в установі 10 років, не можуть бути виселені без надання іншого житлового приміщення.

Крім того, мною були підготовлені заява про забезпечення доказів, клопотання про залишення позовної заяви без розгляду та закриття провадження по справі, заява про виклик свідків.

9) Робітниця підприємства, яка є пенсіонеркою, звернулася з питанням про визнання дій протиправними та зобов'язання вчинити дії щодо перерахунку пенсії.

Пенсіонерка отримує пенсію за віком з 17 березня 2006 року та продовжує працювати. В березні 2008 року їй був здійснений перерахунок пенсії. Пропрацював ще два роки, вона знову звернулася до Управління Пенсійного фонду України в Хмельницькій області із заявою про наступний перерахунок пенсії з доданням стажу роботи та з більшої заробітної плати. Але їй було проведено перерахунок пенсії після попереднього перерахунку тільки з урахуванням стажу роботи, а в перерахунку з більшої заробітної плати відмовлено.

На сьогоднішній день, тобто в 2020 році, перерахунки пенсій ПФУ продовжує проводити із застосуванням показника заробітної плати (доходу) за 2007 рік, а не за 2019 рік, що передбачено Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Оскільки такі дії Пенсійного фонду є неправомірними, мною був підготовлений адміністративний позов.

10) Працівник підприємства, яка є пенсіонеркою та інвалідом, звернулася з питання стягнення страхової суми по обов'язковому державному особистому страхуванню внаслідок інвалідності.

Вона працювала на посадах державних службовців у державній податковій службі. Виконання нею службових обов'язків на посадах державних службовців у державній податковій службі призвело до значного погіршення

мого здоров'я та їй встановлена друга група інвалідності з 27 березня 2007 року внаслідок загального захворювання.

Податковим кодексом України встановлено, що посадові особи органів державної податкової служби підлягають обов'язковому державному особистому страхуванню на випадок загибелі або смерті, поранення, контузії, травми або каліцтва, захворювання чи інвалідності, що сталися у зв'язку з виконанням службових обов'язків.

У виконання вказаного Закону Державною фіскальною службою України та Приватним акціонерним товариством «Страхова компанія «Брокбізнес» було укладено договір про закупівлю послуг з обов'язкового соціального страхування, відповідно до якого було застраховано посадових осіб органів державної податкової служби.

Оскільки страхова подія настала у зв'язку з виконанням нею службових обов'язків, та вона виконала всі дії задля отримання страхової суми, то страховик повинен був відповідно до ст. 20 Закону України «Про страхування» здійснити страхову виплату у передбачений договором строк. Але ані в передбачений договором строк, ані протягом трьох наступних років страхової виплати здійснено не було.

Тому з цього питання прийшлося звернутися до суду з позовом, і тільки після цього страховою компанією було запропоновано все вирішити мирним шляхом та здійснено страхову виплату.

Відповідно до викладеного спір було вичерпано та мною було підготовлено заяву про закриття провадження у справі.

13) Нотаріус звернувся з запереченням на адміністративний позов про визнання постанови суб'єкта владних повноважень незаконною та зобов'язання вчинити певні дії.

До суду звернулася особа з позовом до нотаріуса про визнання постанови суб'єкта владних повноважень незаконною та зобов'язання вчинити певні дії.

Мною було підготовлено заперечення проти задоволення зазначеного адміністративного позову у повному обсязі.

Предметом спору є відмова нотаріуса видати позивачці свідоцтво про право на спадщину за законом, так як неможливо визначити обсяг спадкового майна, а саме визначити частки у спільній сумісній власності власників квартири.

З матеріалів справи вбачається, що позивач фактично оскаржує дії державного нотаріуса.

Відповідно до КАС України у порядку адміністративного судочинства розглядаються тільки спори осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскаржень його рішень, дій чи бездіяльності, у яких такий суб'єкт своїми владними рішеннями чи діями зобов'язує цих осіб вчиняти певні дії, утримуватися від вчинення певних дій, нести відповідальність. При цьому особи, згідно з нормами чинного законодавства України, зобов'язані виконувати такі владні рішення чи вимоги суб'єкта владних повноважень.

Крім того, ЦПК України вказує, що спори з приводу нотаріальних дій або відмови у їх вчиненні, підлягають розгляду за правилами позовного провадження у порядку цивільного судочинства. Зазначені приписи закону повністю узгоджуються з визначеними Законом України «Про нотаріат»

правами та повноваженнями нотаріусів, які лише посвідчують права та факти, що мають юридичне значення, а також вчиняють інші, передбачені цим законом, нотаріальні дії, з метою надання їм юридичної вірогідності.

Отже, позови щодо нотаріальних дії або відмови у їх вчиненні розглядаються судами за правилами цивільного, а не адміністративного судочинства.

Тому відповідно до ст. 157 КАС України суд закриває провадження у справі, якщо справу не належить розглядати в порядку адміністративного судочинства.

Крім того, мною було підготовлено клопотання про закриття провадження по справі.

В звіті позови, претензії та інші документи не розглядаються більш детально в зв'язку з тим, що всі вони є реальними, написані мною та перевірені адвокатом, а також подані за місцем призначення, а на деякі з них вже отримані відповіді чи було відкрите провадження по справі або навіть винесено судові рішення.

В результаті проведеної практичної роботи необхідно відмітити, що підготовка позову, претензії, запиту, звернення, заяви або будь-якого іншого документу потребує уважного вивчення наданих клієнтом доказів, розуміння суті справи, вірного визначення та застосування правових норм з цього питання.

До звіту додаються зразки виконаних документів.

3.3. Юридичні консультації та представництво в суді

Крім претензійно-позовної роботи, адвокати надають консультації з юридичних питань та захищають права та інтереси клієнта в суді та інших органах.

1) Клієнт звернувся з питанням, чи має право фінансова установа, яка надала кредит під придбання автомобіля, підвищити відсоток на суму кредиту, про що його було повідомлено в листі.

Вивчивши документи, які були надані клієнтом, а саме: кредитний договір, листи банку та клієнта, квитанції з отримання кредиту та його погашення, а також законодавства України з цього питання, я дійшла таких висновків.

В кредитному договорі викладені всі умови з приводу сплати кредиту, відсотків та винагороди банку, а також комісій та сум страхівки. Всі ці платежі були викладені в графіку платежів. Також в договорі зазначається про умови підвищення відсотка за кредит.

В листах банку зазначено, що клієнт начебто звернувся до нього з пропозицією підвищення відсотку, і тому установою відсоток був підвищений. Про таку свою пропозицію клієнт заперечив та надав з цього всі докази. Навпаки, банком з цього питання не надано жодних доказів та не вказано інших підстав для підвищення відсотку, як того вимагає договір та чинне законодавство.

Відповідно до наведеного до банку був направлений лист, де були всі підстави для скасування рішення з підвищення відсотків: своєчасне погашення за кредитом, незгода клієнта на таке підвищення, правові норми ЦК України та

Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», що вказують на неможливість підвищення відсотків банком в односторонньому порядку.

2) Приватний підприємець звернувся з питання виконання судового рішення, яким його позовні вимоги були задоволені в повному обсязі, а саме внесення відповідної інформації до бази комп'ютерних даних про те, що постановою по справі про адміністративне правопорушення про притягнення ПП до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення є скасованою.

Мною було підготовлено відповідний лист.

Пізніше надійшла інформація від ПП, що він отримав відповідь, в якій вказано, що судові рішення взято до уваги та внесено дану інформацію до бази комп'ютерних даних.

3) Робітник підприємства звернувся за допомогою з питання приватизації квартири.

Вивчивши надані документи та вислухавши всі пояснення, я дійшов таких висновків.

В квартирі зареєстровані та проживають вона та двоє її малолітніх дітей. В свій час вона вже використала своє право на приватизацію житла, а тепер бажає приватизувати квартиру, в якій на цей час проживає, на ім'я своїх малолітніх дітей.

Мною було підготовлена відповідна заява про приватизацію квартири на ім'я двох її малолітніх дітей

На цей час відповіді ще не надходило, але коли буде отримано відповідь, вже на її підставі будуть прийматися відповідні рішення та подальші дії.

4) Приватний підприємець звернувся з питання зняття з реєстрації в Державному центрі зайнятості трудового договору з найманим працівником, який вже є розірваним, але працівник відмовляється з'явитися до Центру зайнятості.

Мною було пояснено підприємцю, що вказане питання ліпше вирішити мирним шляхом. Крім того, потрібно домовлятися з колишнім працівником не в усній формі, а оформити все в письмовій формі.

Відповідно до викладеного я підготувала лист від імені приватного підприємця колишньому робітнику.

Підприємцем через кілька днів було надано інформацію, що колишній працівник погодився з'явитися до Центру зайнятості та трудовий договір було знято з реєстрації.

5) Робітник підприємства звернувся з питання, що банком з його рахунку повністю стягується вся заробітна плата, бо він начебто заборгував Банку за якимсь кредитом.

Вислухавши всі пояснення та оглянувши надані документи, мною було підготовлено лист до Банку та заяву до міліції, в яких було вказано, що службою безпеки Банку за запитом клієнта йому були надані ксерокопії документів, відповідно до яких він начебто купив телефон в кредит у СПД. Частина цих документів є копіями особистих документів робітника, оскільки він дійсно колись придбавав у зазначеного СПД товар та оформлював кредитний договір, який вже сплатив, а інша частина документів є підробленою

7) Підприємство звернулося з питання невиконання судового рішення, яким його позовні вимоги були частково задоволені.

Розглянувши надані документи та вислухавши пояснення, що підприємством було направлено ще в березні 2019 року до виконавчої служби заяву про прийняття наказу господарського суду для його виконання та цей наказ на виконання рішення суду про стягнення з Товариства з обмеженою відповідальністю основного боргу, пені, втрат від інфляції, 3% річних, витрат на юридичні послуги, держмита та витрат на ІТЗ, але не надійшло жодної відповіді з цього питання, а також не було надіслано ані постанову про відкриття виконавчого провадження, ані відмову у відкритті такого провадження.

Відповідно до вказаного мною було підготовлено лист до виконавчої служби з проханням надіслати на адресу підприємства відповідну постанову, а також матеріали по даній справі.

При проходженні переддипломної практики мені було запропоновано взяти участь разом з адвокатом в судовому засіданні в якості представника позивача за довіреністю.

У Вінницькому апеляційному адміністративному суді оскаржувалася постанова Хмельницького окружного адміністративного суду.

Мною було уважно вивчено та проаналізовано матеріали справи, в тому рахунку адміністративний позов до суду першої інстанції, судове рішення, апеляційна скарга, та підготовлено письмове пояснення по суті справи.

В цьому поясненні я вказав, що Хмельницьким окружним адміністративним судом винесено постанову за позовом нашого клієнта до Хмельницької міської державної податкової інспекції управління ДФС у Хмельницькій області про скасування податкового повідомлення-рішення, якою було відмовлено у позовних вимогах підприємства.

Підставами для скасування постанови суду першої інстанції стало: винесення постанови на підставі обставин, які були доведені в суді, але суд в постанові вважає їх не встановленими та не доведеними; в постанові суду є невідповідність висновків обставинам справи; постанову суду винесено з порушенням норм матеріального та процесуального права.

В постанові суду вказано, що за наслідками проведеної перевірки відповідно до акту перевірки було прийняте податкове повідомлення-рішення, оскільки ТОВ безпідставно завищило валові витрати внаслідок включення до складу валових витрат сум витрат, які не підтверджені відповідними розрахунковими, платіжними та іншими документами, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачена правилами ведення податкового обліку.

Крім того, в поясненні зазначалося, що Хмельницький окружний адміністративний суд, розглядаючи дану справу, вийшов за межі своїх повноважень, поставивши під сумнів правочин – додаткову угоду до договору купівлі-продажу. Але вказане не є компетенцією адміністративного суду, такі справи розглядаються в господарському суді.

Також Хмельницький окружний адміністративний суд, розглядаючи справу, не вірно дійшов до висновку, що директор підприємства, як керівник ТОВ, не має відношення до організації фінансово-господарської діяльності підприємства, а лише має право номінального підпису первинних документів.

Вказане не було предметом розгляду справи та з цього питання суд першої інстанції також вийшов за межі своїх повноважень.

В поясненні вказується, що все вище зазначене не відповідає дійсності та приводяться з цього приводу аргументи, які обґрунтовуються доказами.

Письмове пояснення та апеляційна скарга додаються до звіту.

В судовому засіданні ми, представники позивача, просили скасувати постанову суду першої інстанції та прийняти нову постанову, якою задовольнити позовні вимоги підприємства та скасувати податкове повідомлення-рішення про визначення суми податкового зобов'язання з податку на прибуток приватних підприємств як таке, що суперечить чинному законодавству України.

Наші вимоги апеляційним судом були задоволені в повному обсязі.

Також при проходженні переддипломної практики я взяла участь в судовому засіданні самостійно в якості представника позивача, де розглядається позовна заява робітника підприємства, яка є також пенсіонеркою, про стягнення компенсації за невикористану відпустку, за час вимушеного прогулу, компенсації втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати, трьох процентів річних від простроченої суми, стягнення моральної шкоди, усунення перешкод в користуванні власним майном та зобов'язання виконати певні дії.

Рішення по цій справі ще не винесено.

До звіту додаються додатки підготовлених документів.

Висновки

Відповідно до виконаної роботи я дійшов висновку, що діяльність адвоката є важливою для людини в нашому суспільстві, бо майже кожен, хто звертався за допомогою, не знав своїх прав та обов'язків.

В процесі роботи я також зробив висновки, що існує багато проблемних юридичних питань та практики застосування законодавства. Такі питання повинні обов'язково обговорюватися та аналізуватися. Відповідно до цього я декілька разів брала участь при їх розгляді адвокатами. Деякі з таких питань сьогодення викладені нижче.

Одне з таких питань – це питання банківських кредитів та вкладів. На цей час вже є узагальнена практика з наведеного, але деякі моменти в цьому узагальненні так і не були висвітлені. Отже, суди будуть продовжувати виносити з цих питань протилежні рішення.

Інше питання стосується самочинного будівництва. Ця проблема існує декілька років. Деякі суди в Україні приймають такі справи до розгляду, деякі ні. Інші компетентні органи також не бажають вирішувати це питання. Виникає замкнуте коло. Крім того, ця проблема викликає часто безліч інших, пов'язаних з нею, проблем: поділ майна, прийняття спадщини, купівля-продаж чи дарування майна.

Почастішали випадки несплати за договорами, соціальних виплат, відмови в перерахунках таких виплат різними органами. В цих випадках майже завжди отримуються судові рішення, якими вимоги задовольняються, але виконати ці рішення дуже складно, а інколи неможливо, оскільки багато

підприємств не має взагалі ані грошових коштів, ані майна для погашення боргу, а бюджети надходжень мають менше, ніж витратної частини. Такі проблеми не вирішують адвокати, і такі проблеми не будуть вирішені, доки не буде стабілізована економіка країни. Тут я маю зазначити лише про одне, якщо держава не може сплачувати те, що зобов'язується, тоді не потрібно приймати такі нормативні акти, які є лише декларацією.

Проблемних юридичних питань на сьогоднішній день в Україні існує досить багато. Часто такі питання виникають, коли підзаконні нормативні акти приймаються не у виконання закону, а суперечить закону. Деякі питання взагалі не вирішені законодавчо, тому їх вирішити майже неможливо. Досить часто питання взагалі неможливо вирішити у відповідності до законодавства, оскільки з них вже надані всі вказівки органами вищої інстанції.

Наступним висновком є те, що адвокат повинен бути обізнаний, постійно ознайомлюватися з нововведеннями та змінами, обмінюватися інформацією з іншими юристами.

Адвокати часто відмовляють клієнту в допомозі, якщо, їм здається, справа є програшною. Я не згодна з такою позицією адвокатів, оскільки, вважаю, що не справа часто є програшною, а саме компетенції адвоката не вистачає для вирішення цієї справи. Крім того, в будь-якому випадку – програшна справа чи ні, адвокат повинен хоча б надати консультацію та вказати на всі можливі варіанти вирішення справи.

З іншої сторони, адвокати часто отримують аванс за роботу, але роботу виконують неякісно. При цьому договори на юридичні послуги часто не складаються, і відповідно людина не отримує на те, на що сподівалася, а грошові кошти адвокатом в таких випадках не повертаються.

Також потрібно зазначити, що адвокат повинен завжди поважно ставитися до клієнта, що не є нормою для деяких адвокатів.

Отже, адвокат повинен завжди дотримуватися адвокатської етики, бути компетентним з прийнятих від клієнтів доручень, вміти знаходити найоптимальніше рішення та реалізувати його.

Список використаних джерел

1. Конституція України. – ВРУ, Закон України № 254к/96-ВР від 28.06.1996 р. // Відомості Верховної Ради України, № 30, 23.07.1996
2. Цивільний кодекс України. – ВРУ, Кодекс України № 435-IV від 16.01.2003 р. // Голос України, № 45, 12.03.2003
3. Господарський кодекс України. – ВРУ, Кодекс України № 436-IV від 16.01.2003 р. // Голос України, № 49, 14.03.2003
4. Кодекс законів про працю України. – ВР УРСР, Кодекс України № 322-VIII від 10.12.1971 р. // Відомості Верховної Ради УРСР, 17.12.1971
5. Кримінальний кодекс України. – ВРУ, Кодекс України № 2341-III від 05.04.2001 р. // Офіційний вісник України, № 21, 08.06.2001, ст. 1
6. Житловий Кодекс Української РСР. – ВР УРСР, Кодекс України № 5464-X від 30.06.1983 р. // Відомості Верховної Ради УРСР, № 28, 12.07.1983, ст. 573
7. Земельний кодекс України. – ВРУ, Кодекс України № 2768-III від 25.10.2001 р. // Урядовий кур'єр, № 211, 15.11.2001

8. Кодекс адміністративного судочинства України. – ВРУ, Кодекс України № 2747-IV від 06.07.2005 р. // Урядовий кур'єр, № 153, 17.08.2005
9. Кодекс України про адміністративні правопорушення. – ВР УРСР, Кодекс України № 8073-X від 07.12.1984 р. // Відомості Верховної Ради УРСР, № 51, 18.12.1984, ст. 1122
10. Господарський процесуальний кодекс України. – ВРУ, Кодекс України № 1798-XII від 06.11.1991 р. // Відомості Верховної Ради України, № 6, 11.02.1992
11. Цивільний процесуальний кодекс України. – ВРУ, Кодекс України № 1618-IV від 18.03.2004 р. // Офіційний вісник України, № 16, 07.05.2004, ст. 11
12. Кримінальний процесуальний кодекс України. Кодекс України № 4651-VI від 13.04.2012 р. Відомості Верховної Ради. 2013. № 9-13.
13. Про адвокатуру та адвокатську діяльність. Закон України № 5076-VI від 05.07.2012р. // Відомості Верховної Ради. 2013, № 27.
14. Про звернення громадян. Закон України № 393/96-ВР від 02.10.1996 р. // Урядовий кур'єр, 17.10.1996.
15. Про господарські товариства. Закон України № 1576-XII від 19.09.1991 р. // Голос України, 11.10.1991.
16. Про виконавче провадження. Закон України № 1404-VIII від 2.06.2016 р. // Відомості Верховної Ради. 2016, № 30.
17. Про банки та банківську діяльність. – ВРУ, Закон України № 2121-III від 07.12.2000 р. // Урядовий кур'єр, № 8, 17.01.2001
18. Про затвердження Положення про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах. – Міносвіти, Наказ № 1310 від 03.11.2014 р. // Зареєстровано у Мін'юсті України 21.11.2014 р. за № 1485/26262.
19. Про затвердження Положення про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України. – Міносвіти, Наказ № 93 від 08.04.1993 р. // Зареєстровано у Мін'юсті України 30.04.1993 р. за № 35.
20. Правила адвокатської етики. Національна асоціація адвокатів, Правила від 09.06.2017.